

NAGLASAK

Bugarski naglasni sustav znatno se razlikuje od hrvatskoga. Bugarski je naglasak dinamički, što znači da je centraliziran i mjesto naglaska je akustički naglašeno, dok u hrvatskome dolazi do promjene visine tona u okviru sloga, a takav se naglasni sustav naziva tonski ili melodični. Osim toga, hrvatski ima četiri vrste naglaska, a bugarski samo jedan koji nalikuje hrvatskome kratkosilaznom naglasku. Mjesto naglaska je slobodno, može se nalaziti na bilo kojem slogu u riječi, dok u hrvatskome ne može biti na posljednjem. Ipak, mjesto naglaska nije proizvoljno, strogo je određeno, ali može se mijenjati uslijed promjena oblika riječi (npr. ako je riječ određena članom, u množinskim oblicima i sl.). U primjerima su navedeni osnovni oblici riječi i potom oni određeni članom ili množinski oblici u kojima je došlo do pomicanja naglaska na član, odnosno nastavak za množinu:

песен – *песента* (oblik s članom),

град – *градът* (čl.) – *градове* (mn.),

слънце – *слънца* (mn.),

есен – *есента* (čl.),

бряг – *брегове* (mn.).